

nar, nú meðan Randi er sjúk, og eg seinnapartar-nar. Alt hetta gloymir tú.

Nei, eg havi ikki gloymt tað, segði Bjarki illur.

Hevur tú ikki gloymt tað? So harmar hetta meg uppafur meir, tí so er hetta tann reina vanvirðing av mínum starvi og av mær sjálvari, og tað góð-taki eg ikki, tí annaðhvørt arbeiði eg úti ella ikki. Tá ið barnið er sjúkt, mugu vit laga okkum eftir hvørjum øðrum, og tað nyttar einki at bara annað okkara altíð avlýsir, sendir avboð o.s.fr. Vit mugu tosa saman, áðrenn vit taka avgerðir, sum raka hin partin. Og hetta gloymir tú alt ov ofta.

Hann mátti skunda sær á dyr, men áðrenn hann fór, segði hann við Elina, at hann skuldi átaka sær, at finna onkran at vera heima hjá Randi. Hann skuldi syrgja fyri einum avloysara.

Elin var ill, tað hevði hann sæð beinanvegin, men hon hevði sín egna stíl. Hon vant seg ikki upp, ella fór at rópa og leika í; hon settist bara beint niður, har sum hon stóð, tagdi, hugsaði, og so fór hon at tosa. Orðini floymdu frá henni, og næstan altíð var tað Bjarki sum til síðst var noyddur at viðganga sitt gáloysni ella sin ódugna-skap.

Komin á skrivstovuna hevði Bjarki drigið í land aftur og segði við skrivstovustjórán, at tað lá ikki so væl fyri at fara avstað beint nú. Um hann ikki kundi royna at finna onkran annan at fara?

Skrivstovustjórán kveitti griskur at honum og segði:

Nei, ikki talingur um, tað er ógjørlegt, nú mást

tú fara. Bara hesaferð aftrat. Eg havi boðað frá at tú kemur, havi eisini útvegað tær ferðaseðilin, og ger so væl her hevur tú ein kekk, netta eru dagpengarnir. Eg skal á fund nú klokkan trý, so eg má skunda mær. Góða ferð!

Har stóð Bjarki sum lús ímillum tvær negl. Stjórín vildi hava hann avstað, Elin var súr, tí at hann fóruttan at hava tosað við seg fyrst, og hann visti, at hini starvsfólkini teskaðu og tutlaðu sínámillum um tað, at altíð var tað hann, sum slapp onkustaðni, og at hann altíð fór so gleiðbeintur avstað. Høvdu tey so vitað, at hesaferð hevði hann ið hvussu er ongan hug at fara. Ísland! Hvanneyri! Tað ljóðaði so kalt og ilsligt. Men tá ið Bjarki sá, at tað á ferðaseðilinum stóð: Vágar-Keymannahavn-Keflavík, og sama vegin heim aftur, tá var tað, sum stimbraðist hann eitt sindur. Hann legði kekkin í mappuna, stakk ferðaseðilin í jakkalumman, og ráðstevnuskránna legði hann aftur í brævbjálvan.

Men hvat skuldi hann gera á hesi ráðstevnuni? Stjórín hevði ikki talað eitt orð um tað, hann tóktist bara at vera so hjartansgladur fyri at fáa seg avstað. Tað einasta sum stjórín hevði sagt vóru tómu og einkisigandi orðini: góða ferð! Og Bjarki var heilt visur í, at tá ið hann kom aftur av hesi ferðini, hirti stjórín ikki so mikið sum at fregnast eftir, hvat ið var komið burturúr. Hann var fullkomiliga eiðasørur, og so hetta drepandi áhugaløys-ið oman á alt.

Bjarki sissaði seg. Hann lyfti hornið av telefonini og ringdi til systur sína.

Vit hava hópin av
jólalagavrukhugskotum.

Klæðini frá Rodier
eru nú komin.

Krambúðin
Pverrisgøta, 19
tlf: 1.6711

KUNNGERÐ

Almennu býráðsfundirnir hjá Klaksvíkar
Býráð fyri 1987 verða hesir:

- 20. januar
- 3. — 17. februar
- 3. — 17. mars
- 7. — 28. apríl
- 12. — 26. mai
- 9. — 23. juni
- 25. august
- 8. — 22. september
- 6. — 20. oktober
- 3. — 17. november
- 1. — 15. desember

Samstundis verður gjørt kunnugt, at mál sum skulu viðgerast av býráðnum, skulu vera umsitingini í hendi 8 dagar áðrenn nevndarfund.

Klaksvík, tann 18. des. 1986
KLAKSVÍKAR BÝRÁÐ

LÝSING

Um høgtíðina verða nakrir kontainarar til pappír o.l. húsarhaldsrusk settir á hesum støðum:

- Parkeringsøkinum við Hornahúsini
- Jónas Broncsøgtu við Læknameiðstøðina
- Ovast í gomlu Varðagøtu
- Vegnum Langa í Litlagili Oman Hoydalar.

TÓRSHAVNAR BÝRÁÐ

Kæri maður mín, pápi, verfarðir og abbi okkara

NAPOLEON NOLSØE PETERSEN

andadist sunnudagin 21/2-86.

Jarðarferðin verður úr Sorvægs Kirkju jólaaftan kl. 13.00.

Fyri tey avvarðandi

Anna, Olga, Sigrid og Kári